

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΣ ΑΝΕΨΙΟΥ ΑΥΤΟΥ,

ΤΟΥ ΒΑΡΥΠΕΝΘΟΥΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ.

(Δευτέρα Έκδοσις.)

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «**ΗΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΗΚΗ

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ.

*
Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλλην' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

Ν' ἀναπαυθῆς νῦν ἀπέρχου! ἀπηύδησας, Φίλιππε, πλέον
Σὺ εἰς ἀγῶνα γενναῖος ἀφοῦ ἀνεδείχθης γενναῖον!

Ἡμισυ ὄλον αἰῶνος εἰργάσθης ὑπὲρ τῆς πατρίδος,
Πρὸς φωτισμὸν τῶν υἱῶν τῆς, τοῦ γένους παντὸς τῶν Ἑλλήνων:

Καθηγητῆς ἡγεμόνων, διδάσκαλος σὺ διδασκάλων,

Ἦσο δεινὸς ἐπιστήμων, εἰδήμων πολλῶν καὶ ποικίλων,

Ἦσο ὁμοῦ ποιητῆς, ἀοιδὸς ἀρχαιότροπος ὄλως,

Ἦσο φιλόλογος, ἦσο φιλόσοφος, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν

Ἦσο πολίτης χρηστὸς, ἀκραιφνῆς τῆς πατρίδος πολίτης,

Ἦσο θερμὸς καὶ ἀγνὸς πατριώτης, καὶ πρότυπον ἦσο

Σὺ φιλοπάτριδος ὄντως ἀνδρὸς, πανελλήνιος Ἑλλην!

Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόνους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλλην' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* *
Ἐπισκεπτῆριον εἶπες τὰ « Πάρεργα »· (α) ἔλεγες παίζων
Ἐπισκεπτῆριον ὅτι τ' ἀφήνεις εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον,

Ἰχνος σου ἔν, εἴτε δεῖγμα σμικρὸν, ὅτι ἦλθες ἐνταῦθα,

Ἵτι ἐντεῦθεν καὶ σὺ διαβάς μετὰ τῶσων παρῆλθες . . .

Ναι, ἀλλὰ ἶχνος ὁποῖον! φωταύγειαν πόσῃ ἐνέχον!

Δεῖγμα ὁπόσον λαμπρὸν, θαυμαστὸν, τῆς ψυχῆς, τοῦ νοός σου,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(α) Ἵτι « Φιλολογικὰ Πάρεργα Φιλίππου Ἰωάννου, » πρώτην καὶ δευτέραν
ἐν ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚῃ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚῃ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Καὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν, τὴν Ἑλλάδα, τιμῶν καὶ λαμπρύνον!
 Μόνον ἀστέρες, κομῆται μεγάλοι, περῶσιν ὁμοίως
 Τοὺς Οὐρανούς, τροχιάς διανύοντες ὄλων αἰῶνων
 Καὶ θαυμασμὸν προξενοῦντες καὶ θάμβος καὶ σέβας εἰς πάντας.
 Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόλους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
 Γνήσιον Ἑλληὴν ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* * *

Ἔργον τὰ « Πάρεργα » ποῖον! .. οὐδέποτε πάρεργα ἔργον
 Ἴσως ὑπῆρξαν τοσοῦτο γενναῖον ὁμοῦ καὶ σπουδαῖον!
 Διαμαρτύρησις πόσον τὰ « Πάρεργα » εὐτονος εἶναι
 Πρὸς τὴν Εὐρώπην αὐτὴν, πρὸς ἐκείνους τοὺς νόθους τῆς γόνους,
 Ὅσοι ἐτόλμησαν νόθους ἡμᾶς νὰ καλέσωσι γόνους,
 Ἑλληνας νόθους ἡμᾶς, τέκνα φαῦλα ἐνδόξων προγόνων,
 Κ' εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν νὰ ἐμβάλωσιν ἄπειρον πόνον!
 Ἐν τοῖς « Παρέργοις » δὲν κράζει τῷ ὄντι φωνὴ στεντορεία
 Πρὸς συκοφάντας δεινοὺς τῆς τοῦ γένους ἡμῶν εὐγενείας:
 « Ζῆ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανε, ναι, κ' ἐν τῇ νέῃ!
 « Ζῆ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἡ πατρίς τῶν γνησίων Ἑλλήνων,
 « Ζῆ ἡ μεγάλη τροφὸς τῶν ἡρώων ἐν σώματος βώμῃ,
 « Ζῆ ἡ τιθὴν ἢ λαμπρὰ τῶν προτύπων ἐν πνεύματος γνώμῃ,
 « Ζῆ καὶ θὰ ζῆ ἡ Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανεν, ὄχι, ἀκόμη!... »;
 Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόλους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
 Γνήσιον Ἑλληὴν ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

*

Ἄν ἀμφιβάλλης ἀκόμη, Εὐρώπῃ, ἂν εἶ διστάζης
 Ν' ἀνακηρύξης γνησίους Ἑλλήνων ἡμᾶς ἀπογόνους,
 Ἴδε τὰ « Πάρεργα » μόνον, καὶ πείσθητι ταῦτ' ἀναγνώσας:

Δὸς προσοχὴν: δὲν ἀκούεις, θαρρεῖς, μουσικὴν συναυλίαν
 Ἐξ ἀοιδῶν ἐξαιρέτων, ὀρχήστραν λαμπρὰν καὶ μεγάλην,
 Ἦν, ἂν κ' ἐκ τῶν ὀργάνων, ἀλλ' εἰς ἀπαρτιῖζει καὶ μόνος
 Καὶ διευθύν' εἰς καὶ μόνος, ὁ Φίλιππος, τόσον ἐντέχνως,
 Ἐπιδειξίως κ' ἐξόχως, ὥστ' ἔμμουσα, ἡδιστα πάντη,
 Κατακηλοῦσί σου ὦτα καὶ νοῦν μαγικώτατα μέλη;
 Δὲν σοὶ λαλοῦσι τὴν γλῶσσαν αὐτὰ καθαυτὸ τοῦ Ὀμήρου;
 Δὲν ἀποπνέουσι χάριν γνησίαν Σαπφοῦς καὶ Πινδάρου;
 Τοῦ Σιμωνίδου δὲν εἶναι αὐτὴ, τοῦ Ἀλκαίου, ἢ λύρα;
 Τοῦ Θεοκρίτου καὶ Μόσχου διάφορα τ' ἄσματα ἦσαν;
 Τοῦ Ἀνακρέοντος καὶ τοῦ Τυρταίου οἱ στίχ' ἦσαν ἄλλοι;
 Τοῦ Θουκυδίδου τὸ ὕφος, τοῦ Πλάτωνος, εἶναι ἄλλοισιν;
 Τῆς Ἀττικῆς σὺ μελίσης μὴ ἄλλο εὐρίσκῃς τὸ μέλι; ..
 Τίς τῶν σοφῶν σου, σοφὴ Ἑσπερία, συνέγραψεν οὕτω;
 Τῶν μιμητῶν τῶν Ἀρχαίων κάνεις στιχουργεῖ παρεμοίως;
 Ποῖοι χαριέντες φθόγγοι καὶ εὐρυθμοὶ! ποῖ' ἁρμονία
 Καὶ καλλιέπεια ὄλως σεμνὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος!
 Τῶν Ὀλυμπίων θεῶν ἀληθῶς δὲν εἶν' αὐτὴ ἡ γλῶσσα;
 Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόλους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
 Γνήσιον Ἑλληὴν ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* *

Κ' αἰ μεταφράσεις ἐκεῖν' αἰ πισταὶ τῶν πρωτίστων Λατίνων
 Εἶν' ἄρ' ἀπλαῖ μεταφράσεις, καλαὶ ἐρμηνεῖαί των μόνον,
 Καὶ γλαφυραὶ καὶ κομψαὶ καὶ ἐλεύθεραι οὔσαι τοσοῦτον;
 Πῶς! ἐξελλήνισις μᾶλλον δὲν εἶναι τελεία καὶ πλήρης,
 Πνευματικὴ τῆς Ἑλλάδος τῷ ὄντι κατάκτησις νέα,

Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόλους ὡς γνησίων υἱῶν τῶν Ἑλλήνων;
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ὁμολογήσατε ὅτι κ' ἡ νέα Ἑλλάς, ὡς ἡ παλαιά,
Τοὺς ὑποτάξαντας ἅπαξ αὐτὴν διὰ μέσου ῥομφαίας
Νὰ κατακτᾷ ἐννοεῖ διαρκῶς διὰ νοῦ καὶ ιδέας! —

Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόλους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλλην' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

* * *

Κ' εἶν' ἐκ τῶν δούλων Ἑλλήνων ὁ ταῦτα ποιήσας τὰ ἔπη!
Δούλοι τοιοῦτοι, Εὐρώπη, εἰπέ ἂν νὰ ᾔν' ἔτι πρέπη!..
Καὶ γνησιώτεροι ἄλλοι ἂν Ἑλληνες ᾔναι ἢ οὗτοι,
Δύνωνται ἄλλοι νὰ ᾔναι κ' εὐρίσκωντ' ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ;
Ποῖον ἐπίγραμμα ἄρα εἰς τύμβον ἀνδρὸς τηλικούτου
Πρέπει κάνεις νὰ χαραῖξη, εἰμὴ ἐν συντόμῳ τοιοῦτον:
« Ὅτ' ἡ Ἑλλάς ζῆ γνησίᾳ, καὶ ζῆ εἰς αἰῶνας αἰῶνων,
Οὗτος ἐδῶ μαρτυρεῖ: καλλιτέχνης τοῦ Ἑλληνος λόγου! »;
— Ζῆ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανε, ναί, κ' ἐν τῇ νέᾳ!
Ζῆ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἡ πατρὶς τῶν γνησίων Ἑλλήνων,
Ζῆ ἡ μεγάλη τροφὸς τῶν ἡρώων ἐν σώματος ῥώμῃ,
Ζῆ ἡ τιθὴν' ἡ λαμπρὰ τῶν προτύπων ἐν πνεύματος γνώμῃ,
Ζῆ καὶ θὰ ζῆ ἡ Ἑλλάς, δὲν ἀπέθανεν, ὄχι, ἀκόμη! —
Ἐξ Ἑλικῶνος τὰς δάφνας ἀφθόλους, Ἑλλάς νέα, δρέψον,
Γνήσιον Ἑλλην' ἀρχαῖον νὰ στέψης, ἀθάνατον νέκυν!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σ Ο Ι Ε Τ Α Β Ο Κ Α Ι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α252.Φ9.001ε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ